

පොඩිඩක් හිතලා බලන්න!

මෙය කවදා හරි මැරදණු විට, ඔබේ ගේරය වළඳානවා නැත්තම් පුවිවනවා. ගේරය එතින් ඉවරයි. නමුත් ඔබේ ආත්මය වලේ තියන්නවත්, පුවිවන්නවත් පුළුවන් ද? බැහැ ආත්මය සඳුකළ පිවත් වෙනවා. කොහො ද? ආත්මයට යන්න තියෙන්නේ තැන් දෙකකින් එකකට එකකේ අපාය, නැත්තම් ස්වර්ගය.

ස්වර්ගය, අපව මවපු අති උතුම්, ගුද්ධ දෙවියන් වහන්සේ ගේ වාසස්ථානය. එතැනට පවත ඉඩක් නැහැ. ඉතින් පවි පිටින් මැරදණෙන් අපේ ආත්මයට ස්වර්ගයට යන්න පුළුවන් ද? බැහැ. අපායට තමයි යන්න වෙන්නේ.

අපාය මොනවගේ තැහක් ද?

අපායට ඉර පායන්නේ නැහැ. කටිට කරුවෙළයි. ඒක ගිනි විලක්. ගින්දරෙන් පිවිවෙනවා මිස එළියක් දෙන්නේ නැහැ. පිවිවිලා අල්වෙලා ඉවට වෙන්නේ නැහැ. සඳුකළු පිවිව පිවිව ඉන්තවා. අපාගේ වතුර පොදුක්වත් නැහැ. සඳුකළු තිබහ. දෙවියන් වහන්සේ එපා කියලා පැත්තකට තල්ල කරපු සියලු දෙනාගේ ම ආත්මවලින් අපාය පිරිලා. ඔවුන් දත්මීට කන, මොර ගහන හඩ නතර වෙන්නේ නැහැ.

අයිදෙක පියාගෙන ටිකක් මවාගන්න මේ මොන තරම් දරුණු තැහක් ද කියලා. මෙතැන හැමදාම ඉන්න එක අපට උතුලන්න පුළුවන් දෙයක් ද? දෙවියන් වහන්සේ අපාය සැදුවේ කාට ද?

උන්වහන්සේට එරෙහි වූ සාතන්ට සහ ඔහුගේ දිනයන්ට යන්න මිසක් උන්වහන්සේ ඉතාමත් ආදරයෙන් මවපු අපට යන්න හෙවයි.

නමුත් පව නිසා අපි සියලුදෙනා දෙවියන් වහන්සේගෙන් වෙන්වලා සිටිනවා. දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය වන ගුද්ධ බධිබලයේ කියන විදියට “සියල්ලෝම පවිකොට දෙවියන් වහන්සේගේ මහිමයෙන් හිහව සිටිති.” (රෝම 3:23) අපි හොඳවම දන්වා ඇත්තක් තේ පවි හොකරන මනුස්සයෙක් නැහැ කියලා.

පොඩ බොරුවක් කිවිවත් පව. ලොකු මිනියක් මැරදවත් පව. ඉතින් පව නිසා අපි දරුණු අපායේ සඳුකාලයක් ඉන්න යන එක, අපට අසීමිනව ආදරය කරන දෙවියන් වහන්සේට වාචන්නේ නැහැ.

ඒ නිසා දෙවියන්වහන්සේ තමාගේ පුත් පේෂුස් වහන්සේට මේ ලෝකයට එවිචා. උන්වහන්සේගේ පවි නැති ගුද්ධ ලෙසින් මුළු මහුස්ස සහනියේ ම පවට ගෙවා, අපි සියලු දෙනාම අපායන් ගලවා, සඳාකාලයම උන්වහන්සේ සමග ස්වර්ගයේ ඉන්නට අපට ඉඩ බබාදුන්නට, “මක්නිසාද දෙවියන් වහන්සේ ස්වකිය ඒකජාතක පුරුෂාණන් දෙන තරම් රෝකයාට ප්‍රේමකළ සේක. එසේ කළේ උන්වහන්සේ කෙරෙහි අදාශන්න සමදෙනාම විනාශ නොව සඳාකාර ඡීවනය බෙන පිනිස ය.” (ගු.යොහාන් 3:16)

අපේ පවට කුරුසියේ දී තම පීවිතයෙන් වන්දි ගෙවූ පේෂුස් වහන්සේ ද්‍රව්‍ය තුනෙන් මරණාය ජ්‍යාගෙන නැගිටිටා. ඒ, උන්වහන්සේ පවි නැති, ගුද්ධ, මහා බලවත්, පිවමාන සඳාකල් සිටිනා එකම දෙවියන් වහන්සේ නිසායි. උන්වහන්සේ තමාගේ ගැලවුමිකරු ලෙස පිළිගන්න අප නැමෝට්මන් ලැබෙන්නේ මේ ජ්‍යාගුහනාය තමයි. ඒ කියන්නේ, පවට සමාව සහ දෙවියන්වහන්සේ සමග සඳාකල් පීවනය, මිට වඩා සුහ ආරංචියක් වෙන තියෙනවා ද?

ඉතින් අපට ඇති අසීමිත ආදරය නිසා දෙවියන් වහන්සේ අපට දී ඇති මේ උතුම් තැග්ග, ඔබන් නිහතමානිව, සංතෝෂයෙන්, උන්වහන්සේට ස්තුති කරමින් පිළි අරගෙන දුරුණු අපායන් සඳහටම ගැලවෙන්න. අපායන් ගැලවීමට වෙන කිසිම තුමයක් නැක. පේෂුස් වහන්සේගේ ම වචනයෙන් කිවිවාත් “මාර්ගය ද සඇංචිට ද ඡීවනය ද මමය. මා කරනාකාටගෙන මිස කිසිවෙක් පිශාණන් වහන්සේ වෙතට පැමිණෙන්නේ නැත.”

(ගු.යොහාන් 14:6)

ඔබ කරන්න ඕන මෙවිවරයි.

ඔබේ වචනයෙන් ම, පිරිසිදු හතවතකින්, දෙවියන් වහන්සේට නකා කරලා ඔබේ පවට පසුතැවීම් වෙතා, පේෂුස් වහන්සේ ඔබේ ගැලවුමිකරු ලෙස පිළිගන්න.

මේ විදිහට යාචිඳා කරන්න පුළුවන් : ආදරනීය දෙවියන් වහන්ස,

මම පිළිගන්නවා මම පවි කාරයෙක් කියලා, මගේ පවට මට සමාවෙන්න ස්වාමීන්,

ඒ පව පිටින් මැරුණා නම් මට අපායට තමයි යන්න තිබුණෝ,

නමුත් ඔබවහන්සේ මට තියෙන ආදරේට මගේ මුළු පවටම එදා කුරුසියේ දී ඔබ වහන්සේගේ ගුද්ධ ලෙසින් ගෙවිචා,

මම මේ මොහොතේ පිළිගන්නවා ඔබවහන්සේ මගේ ගැලවුමිකරු ලෙස.

මාගේ හදුවතට ඇවිල්ලා, මගේ දෙවියන් වහන්සේ ලෙස මට ආභිර්වාද කරමින්,

ඔබවහන්සේ සතුටු කරන ලෙස
පිටත් වන්නට මට උදුවි කරන්න ස්වාමීනි,
මම ආදරය කරන සැමදෙනාටමන්
මේ ගැලවීම ලබාදෙන්න ස්වාමීනි.
පේසුස් වහන්සේ ගේ උතුම් නාමයෙන් ඉල්ලමි.

ඔබ මේ විදියට ගැලවීම ලබාගත්තා නම් දැන් ස්වර්ගයේ ප්‍රිතිසෝජා නැගෙනවා ඇති. අපටත් සතුටු වෙන්න, දන්වා එවන්න. ඔබේ අමුත් ක්‍රිස්තියාති පිටතය හොඳින් ගෙනියන්නට ඔබට උදුවි වෙන ගුද්ධ බයිබලයේ මග පෙන්වීම ලබාගත්තා කැමති නම් අපට ලියන්න.